

Kendelse
i
Faglig Voldgift
(FV 2010.0183)

Fødevarerforbundet NNF
(advokat Kim Brandt Jensen)

mod

DI
for Stryhns A/S
(fagleder Jane Hedegaard)

afsagt den 12. april 2011

1. Indledning

Sagen angår forståelsen af en bestemmelse om branchetillæg, der er indeholdt i den fødevarereindustrielle overenskomst under de særlige bestemmelser for forædlingsbranchen. Overenskomsten er en normallønoverenskomst, hvor medarbejdernes timeløn fastsættes centralt ved overenskomstfornyelser. De lokale parter på forædlingsområdet kan aftale at tilslutte sig en rammeaftale om akkord. En sådan aftale medfører, at medarbejderne fortrinsvis aflønnes med en akkordløn, som varierer i forhold til medarbejderens eller en medarbejdergruppes præstation.

Ved overenskomstfornyelsen i 2007 indførte overenskomstparterne et nyt lønbegreb benævnt branchetillæg. I protokollat af 4. april 2007 om satsændringer – forædlingen hedder det herom:

”Pr. 1. juli 2007 indføres der et branchetillæg på kr. 1,05 [pr.] time til medarbejdere, der på dette tidspunkt har 6 måneders anciennitet i virksomheden.
Pr. 1. juli 2008 forhøjes tillægget til kr. 2,10 pr. time.
Pr. 1. juli 2009 forhøjes tillægget til kr. 3,15 pr. time.”

Der blev samtidig aftalt stigninger på timetillægget for hvert af de 3 overenskomstår med henholdsvis 3,50 kr. og 2 x 3,00 kr. pr. time og på akkordbasis på 3 x 1,00 kr. pr. time.

Efterfølgende rettede NNF henvendelse til DI og gjorde opmærksom på, at det var problematisk, at medarbejdere ansat på forædlingsvirksomheder uden rammeaftale ville få en lavere lønstigning end medarbejdere, der var omfattet af rammeaftalen. Parterne indgik efter forhandlinger herom et rettelsesprotokollat af 16. april 2007 vedrørende branchetillæg, forædlingen. Det hedder heri:

”Aflønning, nyt branchetillæg:

Forhøjelsen af tillægget pr. 1. juli 2008 og 1. juli 2009, ændres til 1. marts 2008 og 1. marts 2009.

Ny tilføjelse:

Er der ikke indgået en lokalaftale om hel eller delvis tilslutning til ”Rammeaftale vedr. metodeudvikling og akkord” indføres et branchetillæg pr. 1. juli 2007 på kr. 1,75 pr. time. Pr. 1. marts 2008 forhøjes tillægget til 3,50 kr. pr. time. Pr. 1. marts 2009 forhøjes tillægget til 5,25 kr. pr. time.”

Den samlede tekst i overenskomsten om branchetillæg for forædlingsområdet fik herefter følgende formulering, som fremgår af overenskomstens § 11:

”Branchetillæg

”Pr. 1. juli 2007 indføres der et branchetillæg på kr. 1,05 pr. time til medarbejderen, der på dette tidspunkt har 6 måneders anciennitet eller derover. Tillægget hæves pr. 1. marts 2008 til kr. 2,10 pr. time og pr. 1. marts 2009 til kr. 3,15 pr. time.”

Er der ikke indgået en lokalaftale om hel eller delvis tilslutning til rammeaftalen vedr. metodeudvikling og akkord, indføres et branchetillæg pr. 1. juli 2007 på kr. 1,75 pr. time. Pr. 1. marts 2008 forhøjes tillægget til 3,50 kr. pr. time. Pr. 1. marts 2009 forhøjes tillægget til 5,25 kr. pr. time.”

2. Parternes påstande

Klager, Fødevareforbundet NNF, har nedlagt påstand om, at indklagede tilpligtes at anerkende, at branchetillæg efter § 11, anden del, i den fødevareindustrielle overenskomst ikke kræver 6 måneders anciennitet.

Indklagede, DI for Stryhns A/S, har nedlagt påstand om frifindelse.

3. Sagens behandling

Parternes uenighed om forståelsen af den pågældende overenskomstbestemmelse er indbragt for en faglig voldgiftsret med undertegnede højesteretsdommer Poul Søgaard som opmand.

Under voldgiftsforhandlingen den 7. april 2011 blev der afgivet forklaring af forbundskonsulent Bjarne Thomsen, forbundssekretær John Sørensen, chefkonsulent Jesper Kock og chefkonsulent Harry Hansen.

Efter forhandling og votering kunne der ikke blandt de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten opnås enighed om eller flertal for en afgørelse. Afgørelsen træffes derfor af opmanden. Der var enighed om, at afgørelsen kan træffes ved en kendelse uden fuldstændig sagsfremstilling og uden gengivelse af forklaringerne og proceduren.

4. Opmandens bemærkninger og afgørelse

Efter den aftale om et nyt branchetillæg på forædlingsområdet, som blev indgået under overenskomstforhandlingerne 2007, og som er indeholdt i protokollatet af 4. april 2007, gives branchetillægget til medarbejdere med 6 måneders anciennitet (eller mere). Efter protokollatet var anciennitetskravet og størrelsen af branchetillægget uafhængig af, om medarbejderne var omfattet af rammeaftalen vedrørende bl.a. akkord, eller de ikke var omfattet af denne aftale.

Den efterfølgende tilføjelse i rettelsesprotokollatet af 16. april 2007 skulle afhjælpe den forskel i lønstigningerne for medarbejdere omfattet af rammeaftalen og medarbejdere uden for rammeaftalen, som fulgte af aftalen i protokollatet af 4. april 2007. Forskellen skyldtes navnlig den aftalte stigning i akkordbasis, som kun ville komme medarbejdere omfattet af rammeaftalen til gode. Forskellen i lønstigningen for de to grupper blev ved rettelsesprotokollatet af 16. april 2007 formindsket ved en forhøjelse af branchetillægget til medarbejdere, der ikke var omfattet af rammeaftalen. Der er intet nævnt i rettelsesprotokollatet om anciennitetskravet, og der er efter bevisførelsen ikke noget, der tyder på, at anciennitetsspørgsmålet har været drøftet under forhandlingerne, der førte til rettelsesprotokollatet.

Som den samlede bestemmelse om branchetillæg på forædlingsområdet er formuleret i overenskomsten, kan en læsning af bestemmelsen give anledning til tvivl om, hvorvidt anciennitetskravet som beskrevet i første afsnit også gælder for medarbejdere omfattet af andet afsnit. Men efter det anførte om forløbet vedrørende forhøjelsen af branchetillægget til medarbejdere, der ikke er omfattet af rammeaftalen, må bestemmelsen forstås således, at anciennitetskravet også gælder disse medarbejdere. Der er herved lagt vægt på, at anciennitetskravet i den oprindelige aftale i protokollatet af 4. april 2007 var gældende for alle medarbejdere på forædlingsområdet, uanset om de var omfattet af rammeaftalen eller ej. Der er endvidere lagt vægt på, at andet afsnit i overenskomstbestemmelsen er en afskrift af rettelsesprotokollatet, hvor afsnittet er betegnet som en tilføjelse, det vil sige en tilføjelse til det første afsnit, uden at der er anført noget om en begrænsning af anciennitetskravet til kun at gælde for medarbejdere omfattet af rammeaftalen, og uden at en sådan begrænsning har været drøftet.

På den baggrund findes andet afsnit af den pågældende overenskomstbestemmelse at måtte forstås således, at den giver udtryk for et højere branchetillæg til medarbejdere, der ikke er omfattet af rammeaftalen, men uden at fritage disse medarbejdere fra anciennitetskravet i første afsnit.

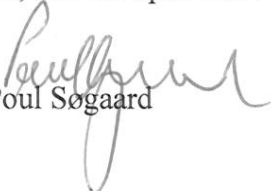
Indklagedes påstand om frifindelse tages herefter til følge.

Thi bestemmes:

DI for Stryhns A/S frifindes.

Parterne skal hver især bære egne sagsomkostninger og betale halvdelen af udgiften til opmanden.

København, den 12. april 2011

Poul Søgaard